

Азбуката, приета на четвъртия конгрес е, както следва: а б Ѽ
с ç Ѽh д e f g h i j k kh l m n o р ph r rr s š t th θ u v x z ž ȝ.

Буквите ç и θ се използват морфонемично, т. е. те винаги представляват една и съща граматическа форма, но се произнасят по различен начин. Например, в *raklesθe* (към момчето) и *raklenθe* (към момчетата), θ се произнася „т“ в първата дума и „д“ във втората.

Буквите Ѽh и ȝ се произнасят различно според диалекта. Повечето роми, които говорят на влашките диалекти, ги произнасят като *и* и *ж*, докато ромите, които говорят на балканските диалекти, ги произнасят като придвижително *ч* и *дж*.